

ajuda per evitar tancar els seus negocis i acomiadar la gent? Sap quina és la resposta? No.

Les úniques mesures estaven orientades al foment de l'autoocupació per a animar a fer-se emprenedors a les persones aturades, sense cap orientació o ajuda. Per art de màgia. En un context de retallades i de consum deprimit, en 2011 vostés van concedir 19 milions d'euros per a subvencionar l'autoocupació. Però resulta que, dels 19, van revocar 5, i les persones beneficiàries no van poder completar la seu iniciativa emprenedora o es van veure abocats al fracàs per falta de finançament, però també per falta d'orientació i acompañament.

Però sap què van fer en el 2012? Les ajudes van passar a 11,3 milions, fent el mateix. En 2013, a 5,7. En el 2014, 2,1 milions, una reducció del 800 %, i amb un balanç de més de mil projectes revocats. Eixa és la diferència entre les seues polítiques i les polítiques del Botànic.

En l'actual situació, i ara li posaré exemples, a banda de totes les ajudes que li he exposat en la primera intervenció, en març de 2020 –com vosté parla del govern central–, el govern central va adoptar la prestació extraordinària per cessament d'activitat per a persones autònombes i que recentment el Consell de Ministres ha prorrogat, per cinquena vegada, fins al 30 de setembre del 2021.

I ara compararem en 2012, amb el govern del senyor Mariano Rajoy –que crec que era del Partit Popular–, es van concedir sols 538 prestacions per cessament d'activitat. Quant que tenen vostés en compte als autònoms, quant!

En canvi, des de març de 2020 aquestes ajudes han arribat a més de un milió quatre-centes seixanta mil persones autònombes. Igual. Les mateixes polítiques.

Igual passa amb els ERTO. Igual. Veu la diferència i la forma de governar d'uns i altres? La veu? Diferents crisis, diferents governs, diferents mesures, diferents sensibilitats, fets, fets i resultats, que és el que toca.

Ara tenim una perspectiva històrica del que vostés van fer i com no s'ha d'actuar. Per això li done la gràcies per la seu interpellació, tan encertada. Li done les gràcies.

Mire, i li ho explique també amb dades. Des del 2008 al 2014, menys 33.332 autònoms. Des del 2015 fins el 2021 –maig del 2021–, més 30.000 autònoms. I en el darrer mes hem pujat en 10.181 persones autònombes. Veu la diferència? Crec que és substancial. I 1.250 milions d'ajudes extraordinàries i 45 milions d'ajudes estructurals. I, a més, tot el que hem fet ho hem fet amb diàleg i consens amb el sector.

Com sempre, i acabe, vol traure vosté polèmica, generar controvèrsia pamfletària quan podríem fer païs i oposició responsable i propostes, que no en fan ni una, ni mitja, ni cap.

Nosaltres, en canvi, treballem per la recuperació, el foment del treball autònom i de l'emprenedoria, perquè sabem de la seua importància i el seu impacte en la vida de les persones i d'este territori.

Les seues accions, que les persones se l'embainen, eixes són les seues accions: autoocupació i a vore què passa. Les nostres accions: les persones, primer.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica, senyora Mireia Mollà Herrera, sobre la política general de la conselleria amb relació als problemes ambientals al Parc Natural de l'Albufera, que formula el diputat Eduardo del Pozo Querol, del Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 13.895, amb reformulació RE número 15.507, BOCV 69)

La senyora vicepresidenta primera:

Continuem amb el punt 10: interpellació a la consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica sobre la política general de la conselleria en relació als problemes ambientals al Parc Natural de l'Albufera, que formula el diputat Eduardo del Pozo Querol, del Grup Parlamentari Ciudadanos.

Té la paraula l'interpel·lant el diputat Eduardo del Pozo per a la presentació d'aquesta interpellació.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Del Pozo Querol:

Gracias, presidenta.

En Ciudadanos nos preocupa el medio ambiente y así lo dejamos ver con todas las propuestas que realizamos para cuidar la naturaleza, para cuidar nuestra flora y para cuidar nuestra fauna. Porque cuidar el medio ambiente es también cuidar de nuestra salud y, por supuesto, y lo más importante, es hablar de un futuro prometedor para las generaciones venideras.

Hoy estamos aquí para hablar de una joya del medio ambiente, de nuestra seña de identidad en la Comunidad Valenciana, nuestra querida Albufera de Valencia.

El Parque Natural de La Albufera cuenta con una superficie de 21.000 hectáreas aproximadamente, situada a tan sólo 10 kilómetros de Valencia y engloba hasta 13 municipios de la provincia de Valencia.

La Albufera fue declarada parque natural en el año 1986, y desde 1989 está reconocida como humedal de importancia internacional, especialmente como hábitat de aves

acuáticas, en la cual viven de forma regular 90 especies de aves y a lo largo del año pasan unas 200 especies de aves.

Es parte integrante también de la Red Natura 2000 al haber sido declarada zona de especial protección de las aves en 1990 y seleccionada como lugar de importancia comunitaria desde el año 2001.

Sus títulos de reconocimiento internacional reflejan que somos unos afortunados en tener esta joya del medio ambiente en nuestro territorio. Y es que La Albufera es el primer parque natural de la Comunidad Valenciana y uno de los más emblemáticos de España, pero, también, a nivel europeo.

Pero, tristemente, tras seis años de gobierno del Botànic, su situación continúa siendo grave. Nuestra Albufera está en peligro de desaparecer. Y no lo digo yo, señora *consellera*. Nos lo dijo a todos el catedrático emérito de la Universidad Politécnica de Valencia don Herminio Boira en la conclusión de la II Jornada de Humedales Valencianos: los problemas y el futuro de La Albufera. El catedrático emérito nos dijo que al lago de La Albufera le quedan cien años, para terminar acabando siendo un *bioparc* o bien un parque natural con jardines, ya que su diagnóstico es que se encuentra prácticamente en la UCI.

Ustedes llevan seis años gobernando, señora *consellera*. La situación de La Albufera es la misma. Los mismos problemas sin soluciones. Y así nos lo han hecho saber los diferentes agentes implicados en el parque: agricultores, pescadores, expertos en la materia e incluso los ecologistas. Porque muchas promesas, señora *consellera*, y tristemente, luego, a la hora de la verdad, nada.

Es que les gusta, les encanta el posturero botánico, como el que ha realizado el señor Ximo Puig, el presidente de la Generalitat, su socio, quien ha prometido destinar 240 millones de euros en la regeneración del parque. Eso sí, sin decir qué va a realizar y que también la factura la pague la Unión Europea.

Estamos ante un nuevo «ximoanuncio», señora *consellera*. Permítame esa desconfianza, porque ya conocemos las estrategias socialistas, porque les gusta anunciar muchas inversiones sin que luego exista la certeza de que se van a realizar. Y así no se solucionan los problemas, señora *consellera*, porque esto es lo que provocó la dimisión de Víctor Navarro, expresidente de la junta rectora del parque natural, quien en una entrevista afirmó que la *conselleria* no tenía los medios, ni materiales y económicos, para realizar un nuevo PRUG. ¿Es esto cierto, señora *consellera*? Porque estas acusaciones son muy graves, muy graves hacia usted y hacia su *conselleria*.

Y es que usted sabe que esta afirmación no viene de una persona cualquiera. Porque usted conoce a Víctor Navarro y sabe que es un reconocido activista medioambiental. Con lo que ello pone en tela de juicio su gestión, señora *consellera*.

Y hablamos de que Víctor Navarro se cansó de dar la cara por ustedes, por el Botànic, porque vio que ustedes no tenían intención de proteger La Albufera de Valencia. Que, por cierto, señora *consellera*, ustedes tardaron seis meses en buscarle un sustituto, seis meses. Seis meses que también lleva la junta rectora del parque sin reunirse. ¿De quién depende esta junta rectora? De su *conselleria*, señora

consellera. Y esto lo que demuestra es pasividad, pasividad y más pasividad a la hora de proteger nuestra querida Albufera.

El nuevo presidente de la junta rectora de La Albufera, Carles Sanchis, ha reconocido en una entrevista que los problemas existentes en La Albufera son varios y que hay, por supuesto, un grandísimo reto por delante. Entre los problemas, están la falta de agua, el descenso de la calidad de las aguas, la contaminación de los vertidos urbanos y agrícolas, la caza descontrolada y la subida del nivel del mar, lo que supone la salinización de las aguas.

Además, en La Albufera nos encontramos con un mínimo de siete puntos de vertidos de residuos sólidos, fundamentalmente escombros de obra, aunque también se pueden llegar a encontrar restos de poda, neumáticos, todo tipo de plásticos o incluso colchones.

Usted, señora *consellera*, ¿reconoce este problema de los vertederos ilegales en La Albufera? ¿O bien niega la evidencia como hicieron sus compañeros del Botànic en la comisión de medio ambiente? Ciudadanos propuso soluciones. El Botànic ¿cómo piensa solucionar este problema?

Mire, la preservación de La Albufera debería de ser una prioridad urgente en esta legislatura, ya que en la anterior ustedes no hicieron absolutamente nada. Todavía tienen tiempo de cambiar la situación. Cumplan con lo prometido.

Está bien en lanzar una consulta pública previa al proyecto del PRUG como declaración de intenciones, pero es que usted, señora *consellera*..., lleva nueve años caducado el PRUG, señora *consellera*, nueve años caducado el PRUG. Por eso le pregunto si ya tiene el borrador de este proyecto, que cuándo lo expondrá públicamente y cuál es el contenido de este proyecto.

Mire, señora *consellera*, en la comisión de medio ambiente, aquí en las Corts, se comprometieron ustedes hace tres meses a difundir a través de la página web de su *conselleria* el calendario previsto para el proceso de redacción y tramitación administrativa del PRUG de La Albufera.

A día de hoy, tras tres meses, no sabemos nada de nada. No sabemos nada de nada. Por lo tanto, los valencianos necesitamos explicaciones de por qué usted no hace una normativa que proteja nuestra querida Albufera.

Porque le digo, señora *consellera*, aquí hay mucho en juego, y está en juego la supervivencia de la joya medioambiental de la Comunidad Valenciana. Está en juego nuestra querida Albufera.

Nada más. Muchas gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula l'honorabile conselleria d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica per a contestar aquesta interpellació.

Quan vullga, senyoria.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Gràcies, senyora presidenta.

Señor Del Pozo, empezaré por el final. Dice usted: «No sabemos nada de nada». I la veritat és que la seu argumentació jo he cregut que és literal, però parlant de vosté.

I, mire, sense ofendre'l. Vosté diu: «Es que lleva 9 años caducado el PRUG». Jo crec que vosté sap que el PRUG no està caducat. Està sentenciat. 2004, el PRUG del Partit Popular, primera sentència del TSJ que l'anul·la en 2008, ratificat pel Suprem en 2012, d'acord? Ho dic per a contextualitzar.

Després, diu vosté: «Es que vale, porque usted ha hecho bien esto de hacer aquí como una consulta pública...» Jo crec que vosté sap que s'inicia obligatòriament en una consulta pública tant el nou PORN com el PRUG, i deu saber que això forma part dels tràmits administratius habituals en qualsevol norma. I, per tant, no estem fent res que no s'haja de fer per a no caure en les dinàmiques normatives del Partit Popular que acabaven en condemna, en sentència i en anul·lació de figures tan importants com esta. Aleshores, no està caducat, està sentenciat, d'acord?

Després, vosté el que no diu o no explica és que en realitat esta interpellació vosté la registrar fa un any i mig... un any i mig, i era precisament per a dir-nos que per què no iniciàvem el PORN i el PRUG. Després ho van modificar al poc de temps i ja no els interessava això. Però, home, haguera sigut honest... haguera sigut honest reconéixer..., que, a més, vosté me parla del senyor Navarro, que va dimítir en 2019, que jo no feia ni dos mesos que era consellera, val?, i que esta consellera ha iniciat..., i esta conselleria és la que ha iniciat la revisió del PORN de 1995 i el condemnat PRUG de 2004.

Per tant, jo crec que quan vosté diu que és que esta conselleria i este govern no estan implicats en l'Albufera, doncs és que cal intentar situar-lo en el temps, contextualitzar-lo i ser una miqueta honest en els arguments. Perquè qui va estar dècades d'abandonament de l'Albufera..., i si vosté parlara de veres amb els agricultors, amb els arrossers, sabrien que té noms propis d'alcaldeessa i de presidents de la Generalitat valenciana. Si vosté de veres parlara amb els arrossers, sabrien que hi han dècades d'abandó de l'Albufera amb nom propi d'alcaldeessa i de presidents de la Generalitat valenciana.

I, en canvi, en este govern s'està pactant precisament amb els arrossers un pla integral per a gestionar la palla, s'està pactant amb ells que en la PAC estiguuen reconeguts. En l'àmbit arroser és indiscutible.

Després, vosté parla de l'àmbit ambiental. I, clar, jo crec que seria honest que vosté haguera vingut ací a dir que els estudis, que són de fa res, dos mesos, que parlen precisament de la situació de l'Albufera, el que diuen i conclouen és que ha millorat considerablement. En què? En la transparència de les aigües, és un dels grans indicadors, i en la recuperació d'ocells hivernals que fa anys que no se veien en l'Albufera, fins i tot en alguns invertebrats i en algunes altres espècies en la pròpia Albufera. Això són indicadors d'un millor estat de salut, la qual cosa no vol dir que siga l'estat òptim de

salut de l'Albufera. I és que açò no ho ha negat ningú, ningú mai, per varies circumstàncies, perquè aquí ja s'ha parlat de quantitats i de qualitat de l'aigua. La quantitat està clara, nosaltres estem negociant en la confederació, estem negociant en els regants, nosaltres mateixos, en totes les accions que podem fer en un nou col·lector per a captar aigües, en una nova depuradora que oferisca aigua reutilitzable de bona qualitat. És a dir, estem intentant fer aports d'aigua entre tots i totes, entre tots els agents locals, autonòmics, regants, confederació, per aportar més aigua a l'Albufera; i la qualitat, que és una labor que han de fer molts municipis que formen part d'este acord precisament per a poder fer eixe nou col·lector, eixos captadors, eixos tanques verds, eixa nova depuradora, etcètera, i que han de poder separar les seues xarxes, val, de sanejament, etcètera, que estan abocant aigües inadequades i brutes a l'Albufera.

I és un esforç molt gran que han de fer els municipis. I vosté pensa que açò se fa per art de màgia. Mire, els municipis hi ha de tots els colors, de tots, en els que vostés participen com a govern també, eh, i han de fer una labor, que és la seu competència, d'inversió. En esta comunitat mai s'havia fet una subvenció als municipis, eh, i este any és la segona convocatòria, precisament per ajudar-los a fer estes inversions que als comptes municipals són delicades i són complicades de treure endavant.

I vosté, mire, jo vaig a acabar en una cosa que m'ha indignat. Perquè vosté ha estat els tres primers minuts descriuït-nos l'Albufera a nivell de reconeixement, eh, i ha dit: açò és una joia de la corona valenciana, estatal i europea. I clar, després critica que nosaltres hagèm presentat un pla que hem dit, i ho torne a dir perquè quede ací escrit, que volem que se finançe amb els fons de recuperació, però que si no se finança amb els fons de recuperació se van a poder a finançar en els fons propis de la Generalitat. L'única diferència que hem dit és: jo els fons de recuperació, que són dit i fet execució ràpida i quantitat important, i pot ser una opció; que si hem d'acudir als nostres fons propis tindrà un calendari més llarg perquè no tenim tanta capacitat de poder invertir de la nit al matí, per exemple, els cents milions que costa eixa nova depuradora. Siga en més calendari o en menys se va a fer este tipus d'inversió. Però, clar, vosté diu: claro, porque usted anuncia, y el president y no sé qué, y con los fondos de recuperación... I li molesta? I jo li vaig a fer una pregunta. A vosté eixa joia valenciana, estatal, europea, en uns fons de recuperació europeus, de diners de tots vostés, vosté pensa que és més digne BP, MSC, Iberdrola, etcètera, per a endur-se 200 milions d'euros dels fons de recuperació? O l'Albufera de València? Perquè jo ho tinc molt clar.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a exercir torn de rèplica, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Del Pozo.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor del Pozo Querol:

Gracias, presidenta.

Y gracias, señor *consellera*, por su contestación, pero la verdad es que no ha respondido a la pregunta que yo le he hecho o, a lo mejor, se ha hecho la despistada.

¿Cuándo va a tener el Plan rector de uso y gestión del Parque Natural de La Albufera? ¿Cuándo lo va a tener, señora *consellera*? No se vaya por los cerros de Úbeda. ¿Cuándo lo va a tener, que no ha respondido a eso? ¿Cuándo lo va a tener, por favor, señora *consellera*? Esa era la pregunta fundamentalmente y es la que se hacen todos los agentes implicados en La Albufera. Porque hablamos de una norma fundamental para proteger La Albufera y usted, usted, no la está haciendo.

Y esto no lo decimos nosotros, lo dicen todos los agentes implicados en La Albufera, porque a todos les hemos preguntado. ¿Y sabe lo que nos dicen? Que ustedes en esta legislatura no van a tener el PRU.

¿Usted qué dice, señora *consellera*? ¿Tendremos el PRU en esta legislatura? Comprométase hoy aquí, comprométase aquí hoy a decir que tendrá el PRU aprobado de La Albufera. Comprométase.

Y es que hablamos de un PRU de 2004, cuando la vigencia era de ocho años, y ya lleva nueve años la Generalitat sin actualizar este PRU, nueve años, señoría, nueve años, y es gracias también a su pasividad, gracias a la pasividad del Botànic a la hora de proteger nuestra querida Albufera.

Y usted encima sube aquí, a esta tribuna, a sacar pecho de ello, y así va, a sacar pecho de ello. Increíble, señoría. Demuestra la poca voluntad que tiene el Botànic de proteger el medio ambiente, la poca voluntad, y es que ustedes ya llevan seis años gobernando y no tenemos el borrador del PRU encima de la mesa, no tenemos el borrador del PRU encima de la mesa. ¡Una vergüenza, señora *consellera*!

Pero, claro, esta pasividad no nos sorprende, porque es la misma que hemos vivido con ustedes en la elaboración del Plan de prevención de incendios forestales del término municipal de Valencia. Sí, la tercera ciudad más importante de España, y ustedes han tardado seis años en elaborar y aprobar el Plan de prevención de incendios. Ustedes así protegen el medio ambiente, porque ha tenido que venir la Fiscalía y el Síndic de Greuges a advertirles de su pasividad en la protección del medio ambiente. Pero, claro, esta pasividad no acaba ahí, no. Ustedes tienen el Plan de prevención de incendios de La Albufera caducado desde el año 2016. Sí, sí, desde el 2016. Han pasado cinco años y usted sigue con el mismo plan sin actualizarlo. Una vergüenza, esa pasividad que usted está haciendo a la hora de proteger el medio ambiente. Porque usted sabe, y es a través de los informes que realiza la *conselleria*, que en La Albufera cada vez hay más incendios y que existe una media de 3,5 incendios al año, y usted no hace nada, señora *consellera*.

Pero, claro, esta pasividad también se demuestra en la junta rectora del parque que hace seis meses que tampoco se reúne. Y es que esto no puede ser, señora *consellera*, así, así no solucionamos los graves problemas que tiene

La Albufera. Por eso es necesario mejorar la voluntad y la cooperación de todos los agentes implicados en la gestión y conservación del Parque Natural de La Albufera, consensuar una hoja de ruta para que, en colaboración con los entes locales y con el estado español, se busque una política eficaz a multinivel, consensuada y sostenible ante el grave deterioro en el que se encuentra La Albufera.

Y sí, le hablo de pedir ayuda al Estado porque parece que la necesita y porque también la han mencionado, tanto Víctor Navarro como Carles Sanchís, afirma que la *conselleria* no tiene suficiente dinero para conservar La Albufera, con lo que se necesitan inversiones del Estado español e incluso por parte de la Unión Europea. Por eso yo le recomiendo, señora *consellera*, que aproveche ahora que el gobierno valenciano y el gobierno nacional, son los mismos partidos políticos, sus socios, y lo que tiene que hacer es reivindicar más inversión para La Albufera, defender los intereses de los valencianos y, por supuesto, defender nuestro querido medio ambiente.

Gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a exercir el torn de rèplica, té la paraula l'honorável *consellera d'Agricultura*.

Quan vullga, senyoria.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Gràcies.

Senyor Del Pozo, jo crec que vosté sap que fa mesos se va aprovar el Pla local d'incendis, entenc que ho sap. (Veus) Perquè se presentà a finals de 2020. Quant vol que s'aprove? Finals de 2020 ho aprova l'ajuntament, ho adreça a la *conselleria*, no se tarda ni tres mesos en aprovar la *conselleria* el Pla local d'incendis. Aleshores, vosté de què està parlant? Però, senyor Del Pozo, de què està parlant?

Després, deu ser l'única persona vosté que no s'ha enterat de quins terminis té l'elaboració d'un PORN i d'un PRU. Dic que deu ser l'única persona que s'ha enterat perquè és que he enviat fins i tot cartes. Vull dir, estos afers que tenim de cartes entre l'Autoritat Portuària de València i jo són públics, i vosté sap que el PORN s'ha iniciat la seua revisió i el PRU en octubre de 2020, que ahí, que ahí, públic, està en el *diari oficial*, s'activen unes mesures cautelars, que açò passa en tots els llocs, eh, en tots, en tots els territoris, unes mesures cautelars que la llei te permet que siguen d'un màxim de tres anys, on eixes mesures cautelars el que fan és d'alguna manera és bloquejar i protegir un àmbit ambiental que has de revisar-lo, que has d'ampliar-lo, que has de fer les diferents normatives vinculades a estos espais. I, per tant, hi ha un temps màxim de tres anys per a fer tot un procés, que és un procés elaboratiu, que el primer que té és una

fase d'exposició pública i de participació pública, com totes les normes, on se li diu a la gent, escolte, el govern valencià inicia oficialment este procés, el govern valencià activa les mesures cautelars, i ara, persones, entitats, etcètera, públicament anem a fer este procés, algú té alguna cosa a dir abans de fer un redactat? Eixe normalment és el primer període d'exposició pública, no?, de participació ciutadana. Eh? Ho tenim clar?

Jo, senyor Del Pozo, sap vosté que estem en esta fase. I per això vosté rectifica la interpellació. Però si és que vosté la va registrar precisament per a parlar del PORN i del PRU, i després el senyor Emigdio Tormo i la firma de Toni Cantó, que quan l'he vist he dit, ostres, açò de quant és? Eh? Doncs resulta que modifiquen la interpellació que vosté va presentar per a parlar del PORN i del PRU i diu: «Quiero que hablemos de los problemas generales de La Albufera». I ja esborra la seu inquietud pel PORN i el PRU de l'Albufera.

I, per tant, tranquil, però si heu d'estar tranquil·ls, jo estic tranquil·la, malgrat que alguns pensen que no estan fent molt de cas en les mesures cautelars que, escolte, són importants, perquè almenys durant estos tres anys en l'elaboració i en este procés tan important per a l'Albufera, per a eixa joia natural que tenim els valencians, els espanyols i els europeus, quedarà d'alguna manera protegida davant de projectes que pogueren contribuir a *algo* que ha dit vosté, per exemple un problema molt important que pot tindre l'Albufera de la intrusió salina.

Resulta que és que l'Albufera és una joia especial. És l'única aiguamoll que està en un entorn com el que tenim nosaltres. I resulta que està prop d'una infraestructura que vol ampliar-se i que vosté no l'ha mencionada. Deu de preocupar-li molt poc qualsevol tipus d'obra, infraestructura o ampliació que puga fer intrusió marina i, per tant, salinitzar les aigües dolces de l'Albufera. Sap el que faria això? No solament matar ambientalment l'Albufera, també tots els sectors de la pesca, de l'arròs, de sectors econòmics i turístics singulars. Això sí que seria la mort de l'Albufera.

Si vosté avui, avui, el 9 de juny de 2021, me preguntara quina és la principal amenaça de l'Albufera, jo crec que tots vostés, menys vosté, sabria quina és la resposta, i és diu: ampliació del port de València. (Aplaudiments) Així que anem a fer les coses com toca.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Interpellació al conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre la política general del Consell en matèria d'impostos, que formula la diputada María de los Llanos Massó Linares, del Grup Parlamentari Vox Comunitat Valenciana (RE número 36.254, amb correcció d'errades RE número 36.383, BOCV 167)

La senyora vicepresidenta primera:

Passem al punt 10, perdó, al punt 11: interpellació al conseller d'Hisenda i Model Econòmic sobre la política general del Consell en matèria d'impostos, que formula la il·lustre diputada María de los Llanos Massó, del Grup Parlamentari Vox Comunitat Valenciana.

Té la paraula la il·lustre diputada presentar la seu interpellació.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, señora presidenta.

Buenas tardes de nuevo, conseller.

Sus jefes en el Gobierno de España, pues, planean un incremento en la presión fiscal y, además, lo anuncian sin ningún rubor. No tienen ningún reparo en apretar aún más la soga al cuello de los ciudadanos, de forma figurada, entiéndanme bien, que luego dicen que he dicho lo que no he dicho.

La ministra Montero, que ya es casualidad el parecido con Montoro y no solo en el nombre, ya avanzó en 2020 que la presión fiscal en España era seis puntos inferior a la media y que había margen para subirla. Pero es que ahora, con el proyecto del presidente Sánchez, el proyecto 2050, pretenden subir un punto más. Bueno, pues, es que, como decía esta mañana, además de esquilmar a los ciudadanos, encima se burlan de ellos. Ya teníamos creída a la ministra con lo del temazo, que el temazo era quién plancha y quién no plancha; ya le he dicho yo esta mañana que el temazo es quién va a poder encender la luz o quién va a poder calentarse este invierno.

También, el ministro Escrivá propone retorcer aún más el bolsillo de los autónomos –de los que quedan, porque no sabemos cuántos van a quedar– y subir, en muchos casos, las cotizaciones a la seguridad social. Como vemos, la apisonadora fiscal de la izquierda, pues, se ha puesto ya en marcha.

Como ya les explicó mi grupo, en el Congreso de los Diputados, basan sus decisiones en tres falacias. La primera es que siempre se refieren a la presión fiscal. En España, la presión fiscal ronda el 35,7 % del PIB; es decir, que cada 100 euros que produce el trabajador, el español, ustedes se quedan con 35,7. Si a esa presión fiscal de la Agencia Tributaria añadimos las cotizaciones sociales y las obligaciones con la seguridad social, pues, alcanzamos una presión fiscal del 47 %.

Como digo, es una falacia. El gobierno habla de presión fiscal y debería estar hablando de esfuerzo fiscal. Su excusa para equipararnos con la eurozona en presión fiscal es una trampa, es una trampa para los españoles. El esfuerzo fiscal que están soportando los españoles y, por tanto, los valencianos, es muy superior al que soportan el resto de países de la eurozona. Por tanto, equiparar presión fiscal de los españoles con otros países europeos sería un drama para los españoles y para los valencianos.